

toria s'impadronò d'Adrinopoli, Filipopoli et di Boruigrad et di Jambol. Въ Tindal-овото издание на Кантемиръ, даннитѣ по тоя въпросъ сжщо сж заплетени. Споредъ Кантемиръ, Лалашахинъ, въ продължаване завоеванията на сѣверъ отъ Одринъ, взелъ Felibe и Eskizagena, сжщата година, когато пада и Одринъ. Той споменува и Zagaga, съ която очевидно, визира Загора въ юго-източна България, и твърди, че е била взета заедно съ Гюмюрджина (въ 1365 г. Ср. ed. 1756, р. 35—41). Въ първото си твърдение, Кантемиръ ще се е повлиялъ отъ Леунклавиусъ (Pand. hist. Turc., 1651): ut omnem Zagorae Philibaeque vicinam depopularetur, et igne deleret (ib. Annales Turcici, р. 315). Споредъ Сансовино (Historia universale, 1600, р. 187), Пловдивъ падналъ едновременно съ Одринъ: Amorath per la perfidia, et per l'auaritia d'alcuni Genouesi, passa per lo stretto dello Elesponto ad Abido et piglia Filipopoli et Andrinopoli. Това сж общи и нахвърлени напосоки думи. Сансовино, като венецианецъ, туря враждебнитѣ нему генуезци за причина на Мурадовитѣ завоевания. Съгласно английския историкъ Knolles (the Turkish history, 1701, I, р. 128) областитѣ Philippopolis, Zagora и Ipsala (днешното Хафса подъ Одринъ) били взети въ 1362 г., слѣдъ самото падане на Одринъ. Това твърдение е едно отъ най-правдоподобнитѣ.

Иречекъ, ползующъ се главно отъ Zinkeisen за турскитѣ побѣди слѣдъ падането на Одринъ, пише, че прямо слѣдъ тия успѣхи турцитѣ нападнали България. „Полководецътъ Лалашахинъ, завоевателъ на Одринъ, взелъ Стара-Загора и принадлежация на българитѣ отъ 1344 год. градъ Пловдивъ“... Слѣдъ това падатъ подъ редъ околнитѣ български крѣпости: Раковица при Бѣлево, тия въ областъта Цѣпина и т. н. Иречекъ не посочва дати при тия тѣй интересни завоевания, защото, прѣди всичко, тѣ сж противорѣчиви у разнитѣ историци¹⁾. На всѣки случай, трѣба да се приеме, че падането на южна България по долината на Марица не е станало отведнажъ, а въ промежутъка между 1362 и 1366 г. г. Както ще се види, съгласно Саадединъ,

¹⁾ Ср. Хамеръ въ оригинала, и изданието му на френски у HELLERT, който още повече заплетлъ фактитѣ (т. I).